

Oğlan ve Kaz

Jane MEADOW

Oğlan ve Kaz

Jane MEADOW

Noah, kasabanın kenarındaki küçük bir evde yaşıyordu; bahçe kendi hâline büyümüş, gökyüzü ise uçsuz bucaksız uzanıyordu. Sekiz yaşındaydı; açık kahverengi tenli, kısa kıvrırcık siyah saçlı ve dişlerinin arası açık bir gülümsemesi vardı. Sarı lastik çizmeleri keşfe çıkmaktan hep çamurluydu. Güneşli bir sabah, gümüş grisi saçlı ve yuvarlak gözlüklü sevimli Bayan Patel'in işlettiği hayvan kurtarma merkezine seke seke gitti. Onu bir sürpriz bekliyordu.

Bayan Patel, Noah'ı tombul beyaz bir kazın durduđu bir kafese götürdü. Kazın yumuşak tüyleri, parlak turuncu bir gagası ve eski bir yaradan hafifçe eğrilmiş bir kanadı vardı. Boynunda küçük, örgülü kırmızı bir kurdele vardı. "Bu Gilbert," dedi Bayan Patel. "Onun bir yuvaya ihtiyacı var. Onun sorumluluğunu alabilir misin?" Noah hevesle başını salladı. Kalbi heyecanla çarpıyordu.

Noah, Gilbert'i samanla kaplı ahşap bir sandıkla eve getirdi. Kaz yolda boyunca yüksek sesle öttü ve Noah güldü. "Sen ne gürültücü bir şeysin, Gilbert!" dedi. Evde Noah, bahçe kulübesinde sıcak bir köşe hazırladı. Gilbert'e taze su ve bir kâse tahıl verdi. Gilbert öttü de öttü, eğri kanadını çırpı. Noah kulaklarını kapattı ve bütün bu gürültünün neyle ilgili olduğunu merak etti.

Ertesi sabah Gilbert, güneş doğmadan öttü. ÖT! ÖT! ÖT! Noah yastığını başının üstüne çekti. Kahvaltıda Gilbert mutfak kapısında öttü. Noah ödevini yaparken Gilbert pencerenin altında öttü. Noah onu kovalamaya çalıştı, ama ötüşler daha da yükseldi. "Neden sessiz olmuyorsun?" diye inledi Noah. Bunun bir hata olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Noah, Bayan Patel'e yakındı. Kadın onu nazıkçe dinledi ve dedi ki: "Gilbert yaramazlık yapmaya çalışmıyor. Sana bir şey söylemeye çalışıyor. Onu dikkatle izle, anlayacaksın." Noah kaşlarını çattı ama deneyeceğine söz verdi. O öğleden sonra bahçedeki bir tabureye oturdu ve Gilbert'i izledi. Gilbert komşunun kedisine öttü ve kedi kaçtı.

Noah, kedi yaklaştığında Gilbert'in hep öttüğünü fark etti. Noah su kâsesini doldurduğunda da ötüyordu. Yem kâsesini doldurmayı unuttuğunda ise daha da yüksek sesle ötüyordu. Noah, Gilbert'in sadece eğlence olsun diye gürültü yapmadığını anladı. Diğerlerini uyarıyor ve yiyecek istiyordu. "Benimle konuşuyorsun!" dedi Noah. Gilbert başını yana eğdi ve yumuşakça öttü.

Noah sorumluluk almaya karar verdi. Gilbert'in öğünleri için bir program yaptı ve bunu bir çizelgeye yazdı. Her sabah saat yedide yem kâsesini doldurdu. Her akşam saat altıda yeniden doldurdu. Su kâsesini temizledi ve taze su ekledi. Gilbert giderek daha az öttü. Noah yeni işiyle gurur duydu. Hatta tüylü arkadaşıyla geçirdiği sessiz anlardan keyif almaya başladı.

Noah ayrıca Gilbert'e sıcak bir uyku yeri yaptı. Ahşap bir kutuyu yumuşak samanla kapladı ve kulübeye yerleştirdi. Gilbert paytak paytak yürüyerek geldi, kutuyu inceledi ve mutlulukla öttü. O gece Gilbert ilk kez sessizce uyudu. Noah içeri göz attı ve gülümsedi. "İyi geceler, Gilbert," diye fısıldadı. Kaz gagasını kanadının altına soktu ve gözlerini kapattı.

Kısa süre sonra ötüşler dostça bir selamlamaya dönüştü. Noah okuldan eve geldiğinde Gilbert yumuşakça ötüyordu. Kapıya bir yabancı yaklaştığında uyarı ötüşü yapıyordu. Noah dinlemeyi öğrendi. Aç bir ötüş, mutlu bir ötüş ve uyarı ötüşü arasındaki farkı anlayabiliyordu. İkisi bir takım oldular. Noah kazını anlıyordu ve Gilbert oğlanına güveniyordu.

Bir gn komşunun köpeęi bahçeye daldı. Gilbert, Noah'ı uyarmak için yüksek sesle öttü. Noah dışarı koştu ve köpeęin kulübenin etrafını kokladığını gördü. Gilbert, köpekle kulübe arasında durdu ve cesurca öttü. Noah köpeęin sahibini çağırđı ve sahibi onu almaya geldi. "Aferin Gilbert!" diye sevindi Noah. Kaz gururla öttü ve tüylerini kabarttı.

Noah, Gilbert'in ötüşlerinin hiçbir zaman bir sorun olmadığını anladı. Bu bir armağandı. Yüksek ötüşler onu uyarmış ve yardım istemişti. Nezaket ve sabırla Noah anlamayı öğrenmişti. Gilbert'in boynunu nazikçe okşadı. "Senden vazgeçmediğim için mutluyum," dedi. Gilbert yumuşakça öttü ve Noah'ın eline yaslandı.

Bayan Patel ziyarete geldi ve Gilbert'in ne kadar sakinleştığını gördü. "Harika bir iş çıkarmışsın," dedi. "İzledin, dinledin ve sorumluluk aldın. Gerçek dostluk budur." Noah ışıldadı. Ona beslenme çizelgesini ve sıcacık uyku kutusunu gösterdi. Gilbert bahçede onların peşinden dolaştı ve mutlulukla öttü. Bayan Patel sıcacık gülümsedi.

O günden sonra Noah ve Gilbert en iyi arkadaş oldular. Bahçeyi birlikte keşfettiler ve Gilbert, Noah'ı olağandışı her şeye karşı uyarmak için öttü. Noah her zaman Gilbert'in yiyeceği ve suyu olduğundan emin oldu. Sorumluluklarını hiç unutmadı. Bir zamanlar onu çıldırtan ötüşler artık müzik gibi geliyordu. Bu, ona tamamen güvenen bir dostun sesiydi.

Noah, bir hayvanın davranışını anlamamanın zaman ve sabır gerektirdiğini öğrendi. Sorumluluk almanın, zor olsa bile her gün ortaya çıkmak demek olduğunu öğrendi. Ve nezaketin kafa karışıklığını dostluğa dönüştürebileceğini öğrendi. Gilbert sadece gürültücü bir kaz değildi. Onu dinleyecek birine ihtiyaç duyan sadık bir dosttu. Noah dinlediği için mutluydu.

Bir akşam Noah, Gilbert yanında, bahçe bankında oturdu. Güneş ağaçların ardında batarak gökyüzünü pembe ve altın rengine boyadı. Gilbert yumuşakça, sadece bir kez öttü ve başını Noah'ın dizine koydu. Noah dişlerinin arası açık gülümsemesiyle gülümsedi ve yumuşak beyaz tüyleri okşadı. "İyi bir takımız," diye fısıldadı. Gilbert huzurla gözlerini kapattı.

Yani eęer bir gn yksek bir tş duyarsanız, Noah ve Gilbert'i hatırlayın. Her sesin bir anlamı olduęunu ve her hayvanın syleyecek bir Őeyi olduęunu hatırlayın. Nezaket, sabır ve biraz sorumlulukla anlayabilir ve arkadaş olabilirsiniz. Ve bazen en grltc dost, hepsinin en iyisi ıkar.